

ת"פ 20693/02/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 20693-02-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד הינד נבולסי

ב"כ הנאשם: עו"ד גל וולף

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום הכולל שני אישומים, **בעבירות של שוד**, לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

הנאשם צירף תיק מבית משפט השלום רמלה, ת"פ 54939-08-18, והורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום בעבירת **גניבה**, לפי סעיף 384 בחוק (להלן: "התיק המצורף הראשון").

הנאשם צירף תיק מבית משפט השלום תל אביב, ת"פ 22274-07-18, והורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום בעבירת **גניבה**, לפי סעיף 384 בחוק ובעבירת **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 בחוק (להלן: "התיק המצורף השני").

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון בתיק העיקרי, ביום 31.1.19 בשעת בוקר, הגיע הנאשם לסניף בנק בעיר לוד, כשהוא חובש כובע גרב וקפוצ'ון ועוטה כפפות. הנאשם ניגש לכספרית, הניח חשבונת-קבלה שעליה רשום: "שקט זה שוד" ואמר לה "תביאי לי את הכסף מהר ובשקט". מפאת חששה מהנאשם, הכספרית מסרה לנאשם סך של 14,200 ₪ והנאשם נטל מתוכו סכום של **13,800 ₪** ועזב את הבנק.

על פי המתואר באישום השני, ביום 3.2.19 בשעת בוקר, הגיע הנאשם לסניף בנק בעיר רמלה, כשהוא חובש כובע וקפוצ'ון. הנאשם ניגש לעמדת כספרית בבנק, הניח פתק ובו רשום "שקט זה שוד" והורה לכספרית למסור לו שטרות של 200 או 100 ₪. מפאת חששה מהנאשם, מסרה הכספרית לנאשם סך של **14,020 ₪**. מיד לאחר מכן, פנה לכספרית נוספת אשר הבחינה בפתק והורה לה למסור לו את כל השטרות הכחולים הנמצאים בקופה שלה. מפאת חששה מהנאשם, מסרה הכספרית לנאשם סך של **9,550 ₪**, הנאשם נטל את הכסף ועזב את הבנק.

על פי המתואר בכתב האישום בתיק המצורף הראשון, ביום 15.4.18 בשעת ערב, נכנס הנאשם למשרדה של המתלוננת ונטל טלפון נייד וארנק שהכיל 200 ₪, כרטיסים ומסמכים אישיים השייכים למתלוננת, ועזב את המקום כשבידיו רכושה.

על פי המתואר בכתב האישום בתיק המצורף השני, ביום 26.12.17 בשעת ערב, עמד הנאשם מאחורי המתלוננת בתור הלקוחות בבית קפה. הנאשם נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת מתוך כיסה האחורי ועזב את המקום בריצה. כאשר המתלוננת הבחינה שהטלפון נגנב ממנה, מיד צעקה והחלה לרדוף אחריו. שוטרי סיור שעברו במקום רדפו אחרי הנאשם, וזה זרק את הטלפון. המתלוננת אשר רדפה אחריו, מצאה את הטלפון ולקחה אותו לידיה. בהמשך לכך, בתחנת המשטרה, בעת שנחקר, הפריע לשוטר שחקר אותו בכך שצעק "הקוקאין הרג אותי, אני רוצה את הכדורים שלי", זרק את תיקי החקירה שהיו על השולחן לרצפה, וזרק את מסך המחשב מהשולחן לרצפה.

תסקירי שירות המבחן

3. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 28, רווק. מגיל צעיר גילה קשיים לימודיים ונשר ממערכת החינוך בתום 10 שנות לימוד. באותה תקופה החל לצורך סמים, חבר לחברה שולית והסתבך בפלילים. הנאשם צרך סמים מסוגים שונים ובעת ריצוי עונש המאסר בראשון בהיותו כבן 24 התמכרות לסמים העמיקה וחלה הדרדרות במצבו הנפשי. לאורך השנים אושפז במחלקה פסיכיאטרית, היה דר רחוב וניהל אורח חיים התמכרותי ועברייני. הנאשם מסביר את ההידרדרות במצבו כקשורה לקשיים המשפחתיים ובכללם חשיפתו לאלימות במשפחה. לנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירות שוד ואלימות בגין נדון לעונשי מאסר. שלושה הליכים פליליים נוספים הסתיימו בצווי אשפוז נוכח היותו חסר כשירות לעמוד לדין. ביחסו לעבירות בהן הורשע, הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו. הסביר את ביצועו על רקע התמכרותו לסמים והצורך במימון הסם. לתפיסתו, לא נקט באלימות פיזית ובניסיונות קודמים דומים, כשלא קיבל כסף מהכספרית, עזב את המקום. תיאר שפעל בהשפעת סמים ובמצב של חוסר שפיות, תחושת גדלות והסיפוק הנלווה להשפעת הסם. באשר לעבירות הגניבה, מסר שהיה תחת השפעת סמים. הנאשם הביע אמפתיה למתלוננות והביע צער על מעשיו.

הנאשם מסר שבמסגרת אשפוזו בבית החולים באר יעקב בשנת 2017, היה עתיד להשתלב בגמילה במסגרת קריית שלמה, אולם ביום הקליטה בקהילה, ברח וחזר לצורך סמים. בנוסף מסר כי לפני מספר חודשים, סיים טיפול ב"אשפוזית" במסגרת בית החולים, אך גם לאחר ששוחזר, שב לצורך סמים. טרם מעצרו הנוכחי, במסגרת אשפוזו, החל בהליכי קבלה לטיפול במסגרת קריית שלמה, וביצע את העבירה בזמן חופשה שניתנה לו לצורך ביצוע בדיקות רפואיות הנדרשות לקבלתו לטיפול. בעת מעצרו, השתלב לדבריו בתעסוקה במפעל בשב"ס, משתתף בפעילות החינוך וכן השתתף בקבוצה טרום טיפולית בת 8 מפגשים. תיאר קשר טוב עם גורמי הטיפול במסגרת בריאות הנפש, אולם הדגיש שהצליח להתמיד בטיפול רק תחת צווי טיפול. הנאשם מעולם לא השתלב בטיפול גמילה משמעותי, כיום מתמיד בטיפול התרופתי והדגיש את האיזון במצבו, ביטא נכונות להמשך טיפול במסגרת בריאות הנפש לאחר שחרורו, טיפול בתחלואה כפולה וקבלת סל שיקום. **שירות המבחן התרשם מבחור צעיר הסובל מהתמכרות עמוקה לסמים ומפגיעה נפשית, כשניסיונות קודמים לשיקום במסגרת תחלואה כפולה לא צלחו. הנאשם נטל אחריות למעשיו ומבטא מוטיבציה כנה לשיקום ולעריכת שינוי באורחות חייו, כשהוא מודע למורכבות מצבו ולקשייו לשמור על הפסקת צריכתו סמים לאורך זמן. שירות המבחן העריך שהסיכון להישנות התנהגות אלימה היא ברמה בינונית וכי תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית. כגורמי סיכון לעבריינות מנה שירות המבחן את חוסר היציבות שמגלה במסגרות**

חיי השונות, קשייו בוויסות דחפים, מעורבות חוזרת בביצוע עבירות, כשסנקציות עונשיות לא הועילו. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את יכולותיו התקינות לתקשורת, ביטחון בקשר עם גורמי טיפול, קבלת אחריות לביצוע העבירות וגילוי אמפתיה למתלוננות. **שירות המבחן העריך שבהיעדר טיפול גמילה משמעותי וארוך לצד מעקב פסיכיאטרי, קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות.** לאור החזרתיות בהתנהגותו הבעייתית וחוסר יכולתו להתגייס לטיפול מחוץ לכותלי הכלא, המליץ שירות המבחן על ענישה בגבולות ברורים והמשך טיפול במסגרת מאסר.

בתסקיר משלים, ציין שירות המבחן את חוות דעת גורמי הטיפול בשב"ס, ממנה עולה שהנאשם שולב באגף טעוני הגנה, לחובתו עבירת משמעת בגין קטטה עם אסיר אחר, מבצע בדיקות שתן אשר נמצאו ללא שרידי סמים. בנוסף נמסר שהנאשם משולב במסגרת מרכז החינוך ומשלים 10 שנות לימוד, מתפקד היטב במסגרת המעצר וחווה את הצלחותיו במסגרת החינוך באופן מעצים. גורמי הטיפול בשב"ס התרשמו שהנאשם מגלה מוטיבציה לעריכת שינוי במשמעותי בחייו לאחר שחרורו, הוא מקיים קשר מעקבי עם עו"ס האגף והשלים השתתפותו בקבוצה ראשונית וקצרת מועד כהכנה לטיפול בהתמכרות. המטפלים בקבוצה התרשמו מהתנהלותו הפאסיבית בקבוצה, אף שנכח במרבית המפגשים והיה קשוב לתכנים. עד כה הנאשם טרם החל טיפול גמילה והתאמתו לטיפול תבחן לאחר שייגזר דינו, על ידי פסיכיאטר של שב"ס. **לאור האמור התחזקה התרשמותו של שירות המבחן שהנאשם זקוק לגבולות ברורים ונוקשים מאלה הקיימים בקהילה טיפולית, לשם קידום תהליך שיקומו וחזרו על המלצתם לענישה בעלת גבולות ברורים והמשך טיפול במסגרת שב"ס.**

ראיות לעונש

4. **חוות דעת פסיכיאטרית מיום 28.2.19 שנערכה על ידי ד"ר ח' גרינשפן, מנהל המחלקה הסגורה וגב' מ' מקייטן, קרימינולוגית קלינית מהמרכז הרפואי באר יעקב - סוקרת את תולדותיו של הנאשם ותולדות מחלתו, ממנה נלמד שהנאשם החל לצרוך סמים ואלכוהול בגיל ההתבגרות, לא גויס לצבא וביצע עבירות פליליות. מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 2013, אז נבדק בתקופת ריצוי מאסר ולא אובחן כחולה נפש. בשנת 2016 אושפז במצב פסיכוטי, נמצא לא אחראי למעשיו ולא כשיר לעמוד בדין, ההליכים המשפטיים הופסקו והוא אושפז. בהמשך אותה השנה, אושפז פעם נוספת לאחר שימוש אינטנסיבי בסמים. בשנת 2017 אושפז במצב פסיכוטי, והוא אובחן כלוקה במחלת נפש, בנוסף לשימוש בסמים ואלכוהול ונמצא פעם נוספת בלתי כשיר לעמוד בדין. יומיים לאחר שחרורו מהאשפוז הפסיכיאטרי, שב לבית החולים, ודווח על צריכת סמים. אובחן כסובל מהפרעה דו-קוטבית וממצבים פסיכוטיים כתוצאה משימוש בסמים. בהמשך אושפז פעמים נוספות, כשמדווח על צריכת סמים והדרדרות במצב הנפשי. בשנת 2018 טופל במחלקה לתחלואה כפולה. בין האשפוזים ממשיך בצריכת סמים, אינו פונה לטיפול גמילה, אינו נוטל את הטיפול התרופתי, ודר ברחוב. **אשפוזו האחרון החל מחודש ספטמבר '18 ועד ליום 30.1.19.** הוא עזב את המחלקה על דעת עצמו לאחר ששהה במשך מספר שבועות בהסכמה. בתקופה זו החל תהליך להעברתו לטיפול בקריית שלמה לשם גמילה מסמים. במהלך המתנה לראיון במקום, ברח מהאשפוז. במהלך אשפוזו נערכה הערכת מסוכנות לאלומות בה נמצא שהסיכון להתנהגות אלימה חוזרת הוא ברמה בינונית-גבוהה.**

בבדיקה הנוכחית, מסר שבמהלך האשפוז האחרון החל לצרוך סמים במקביל לטיפול התרופתי, וכשכספו אזל החליט לעזוב את הטיפול במחלקה, תיאר את ביצוע העבירה לאחר שעזב את האשפוז והשימוש שעשה בכסף ששדד לקניית סמים. הנאשם השיב לשאלות באופן ענייני, ולא עלו תכנים פסיכוטיים. בבדיקתו הסביר שביצע את העבירה על רקע השימוש בסמים ונמצא בוחן מציאות תקין. בסיכום נקבע כי **הנאשם סובל מחלת נפש**

והתמכרות לסמים ולאכזריות, בין אשפוזיו אינו מתמיד בנטילת הטיפול התרופתי וחוזר לצורך סמים.
בעת ביצוע המעשים, לא פעל בהשפעת מחלת נפש פסיכוטית פעילה, מסוגל לעקוב אחרי הליכי משפט ובמצבו הנוכחי אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי. הומלץ על מעקב פסיכיאטרי אמבולטורי להמשך קבלת טיפול ומעקב, וכן שילוב בטיפול גמילה מסמים וטיפול פסיכותרפי.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד הינד נבולסי, הנאשם ביצע שתי עבירות שוד, אמנם לא במדובר בשוד תוך שימוש בנשק, אלא באמצעות פתק, אך אין בכך כדי להפחית בחומרתו. גם כשאין פגיעה פיזית בקורבן, הרי שיש פגיעה נפשית, שכן הקורבן אינו יודע אם מבצע העבירה חמוש והאם ינקוט באלימות פיזית. הערכים המוגנים הם שלווה חיו, שלומו ובטחונו של הקורבן, קניינו של אדם וכן פגיעה בסדר הציבורי. בעבירת השוד יש פן אלים ופן הפגיעה ברכוש. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כוללות את התכנון המוקדם, מדובר במי שהצטייד מראש בכובע, ולבש בגדים שנועדו להסתיר את זהותו. הנזק שנגרם בפועל הוא כלכלי, שכן נלקחו סכומי כסף משמעותיים באירועי השוד, ובאירוע הגניבה נלקח טלפון נייד. פוטנציאל הנזק גדול במיוחד בעבירות השוד, שכן לא ניתן לדעת כיצד יתפתחו הדברים. גם באירועי הגניבה, הנזק שיכול היה להיגרם הוא גבוה ולראיה באירוע הגניבה המתלוננת ניסתה להתנגד לגניבת הטלפון. מתחם העונש הראוי לעבירות השוד נע בין 24 ל-45 חודשי מאסר בפועל ולגבי כל אירוע של גניבה - מתחם העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר. בשילוב העבירות, עותרת המאשימה למתחם עונש ראוי החל מ-24 ועד ל-50 חודשי מאסר בפועל. מבחינת נסיבות חיו של הנאשם, מדובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר, הכולל חמישה רישומים פליליים, שלושה מתוכם הסתיימו באי כשירות לעמוד לדין ושתי הרשעות. מדובר באדם הסובל מתחלואה כפולה הכוללת התמכרות לסמים ולאכזריות. עם זאת, הנאשם אינו מתמיד בנטילת הטיפול התרופתי וחוזר לצריכת סמים. תסקירי שירות המבחן מלמדים שהסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם הוא ברמה בינונית וחומרתה צפויה להיות ברמה בינונית. להערכת שירות המבחן, ללא טיפול גמילה משמעותי, הכולל מעקב פסיכיאטרי, קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. שירות המבחן המליץ על ענישה בגבולות ברורים והמשך טיפול בשב"ס. בתסקיר משלים, שירות המבחן חוזר על המלצתו, ועולה תיאור של התנהגות הנאשם בבית המעצר, כמי שיש לו עבירת משמעת בגין התקוטטות עם אסיר אחר, ביצע בדיקות שתן שנמצאו נקיות והוא שולב בטיפול ראשוני שאותו טרם השלים. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בשליש העליון של מתחם העונש, לצד מאסר על תנאי ארוך ופיצוי לנפגעי העבירה. הכספים לא הושבו.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גל וולף, הנאשם סובל מתחלואה כפולה משנת 2015, מאושפז תדיר בבית חולים באר יעקב. במשך זמן ממושך, בית החולים שימש לו כבית. היו תקופות בהן שוחרר מבית החולים והיה דר רחוב. עוד טרם אובחן כחולה נפש, סבל מהתמכרות לסמים ואז אובחן כסכיזופרן ומקבל טיפול תרופתי באופן קבוע. בתחילת הדרך בני משפחתו תמכו בו, אך בהמשך הם הרימו ידיים וכך מצא עצמו הנאשם בין בית חולים לרחוב. הנאשם בודד בעולם, עצור מזה כשנה, לוקח אחריות למעשיו, הודה באופן מיידי כבר בתחנת המשטרה. מדובר בעבירת שוד ברף הנמוך ביותר, באמצעות פתק, ללא איום, וללא סיכון לכספית. עיון בגיליון רישומו הפלילי מלמד שבשנת 2013 הנאשם הורשע בביצוע 3 עבירות שוד בנסיבות דומות והוא נדון לעונש של 30 חודשי מאסר. בשנת 2017, כבר היו לו 6 עבירות שוד ושם הוצא צו אשפוז, לאחר שהוא הוכר כחולה סכיזופרניה. בתיקים הקודמים הוא שדד

כסף וחילק אותו לאחרים, ולכן נקבע שאינו אחראי למעשיו. בתיק הנוכחי הנאשם לקח את הכסף ששדד וקנה עמו סמים, ולכן נקבע שהוא אחראי למעשיו. בתחלואה כפולה יש קושי לקבוע האם העבירה בוצעה כתוצאה ממחלת הנפש או כתוצאה מהסמים. הנאשם נמצא במצב של קרבה לסייג לאחריות פלילית. הפסיקה בעבירות שוד קובעת מתחמי עונש הנעים בין 10 ל-36 חודשי מאסר. בענייננו מובן שאין מדובר ברוע או בבחירה, אלא קיומה של מחלת נפש פעילה שמשפיעה על שיקול הדעת. שירות המבחן לא ערך מאמצים כדי להבין את הנסיבות בהן נמצא הנאשם וכדי לרתום אותו לטיפול. ניתן היה לצפות ששירות המבחן יערוך בחינה לשילובו בקהילה טיפולית, אך הדבר לא נעשה באופן מספק. בנוגע לתיקים שאותם צרך - באירוע אחד נגנב טלפון, אותה אישה צעקה ובעקבות כך אנשים רדפו אחריו והטלפון הוחזר. במקרה השני נגנבו ארנק וטלפון, הארנק הוחזר למתלוננת למעט 200 ₪ והטלפון לא הוחזר. הנאשם עשה כל שביכולתו להשתנות ולטפל בעצמו. בנסיבות אלה עותרת ההגנה להסתפק בעונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

7. הנאשם טען כי קיבל אחריות לביצוע העבירות כבר בתחנת המשטרה והוא מקווה ששב"ס ימצא מזרז לבעיה שלו. לוקח אחריות מלאה ומצטער על מעשיו, מבין שזה לא תירוץ לקחת כסף כדי לקנות סמים. קרוב לשנה משתתף בטיפול פסיכיאטרי באופן מלא, בתקופת המעצר החל בהשלמת 12 שנות לימוד, משתתף בקבוצות חינוכיות ולוקח את עצמו בידים. מתכוון להשתלב בטיפול גמילה בשב"ס, ומקווה שמעז ייצא מתוק.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום העיקרי אוזח שני אישומים. שתי העבירות בוצעו בהפרש של שלושה ימים זו מזו, בנסיבות דומות, כך שבין המעשים קיים קשר ענייני הדוק, תוך קרבה בזמן ובמקום, ואף המאשימה הסכימה כי מדובר באירוע אחד. לפיכך, סבורני כי מדובר באירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. באשר לכתבי האישום שצורפו בעבירות גניבה, יש לראותם כאירועים נפרדים, שכן לא קיים ביניהם קשר ענייני, נסיבותיהם שונות ולא קיימת קרבה בזמן או במקום. לפיכך יש לקבוע בגינם מתחם עונש נפרד.

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירות השוד הם בטחון הציבור, לצד הסדר הציבורי וקניינו של אדם. עבירת שוד של סניף בנק טומנת בחובה פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ותחושת הביטחון של אלה העושים מלאכתם ונותנים שירות לציבור. בעבירת השוד יש אף כדי לזרוע פחד ולפגוע בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. זאת בנוסף לשמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה (ע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [20.1.17]). עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלוות נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים. עבירה זו פוגעת בסדר הציבורי. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ע"פ 8660/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [17.5.11], ע"פ 9094/12 **טספאי נ' מדינת ישראל** [28.4.13], ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17]). כפי שקבעה הפסיקה יש להגן על ביטחונם של פקידי הבנקים אשר עושים את מלאכתם ונותנים שירות לקהל הלקוחות, ואשר הפכו ל"טרף קל" בהעדר אבטחה בכל מקומות עבודתם (ראו ע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל** [11.12.13]; ע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ'**

שושני [17.5.16].

הערכים החברתיים שנפגעו בעבירות הגניבה כוללים פגיעה בקניינו של אדם ובפרטיותו. קיימת חומרה בגניבת מכשיר טלפון סלולרי, וזאת על רקע אופיו המיוחד של מכשיר זה וחשיבותו הרבה עבור בעליו, מעבר לשוויו הכלכלי של המכשיר. מכשיר טלפון נייד מכיל, על-פי רוב, תוכן פרטי ובעל ערך רגשי רב עבור בעליו (ע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** [14.7.15]). נטילת מכשירי טלפון ניידים הפכה בשנים האחרונות לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים רבים, ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור.

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. הנאשם ביצע שתי עבירות שוד, הגיע לסניפי בנק, כשפניו מכוסות, וגרם לעובדות הבנק למסור לו כסף בסכום מצטבר משמעותי של **כ-37,000 ₪** וזאת בשל חששן מפניו. מעשי השוד בוצעו באמצעות פתק, אך ללא שימוש באלימות או איום מפורש לשימוש באלימות, וללא נשק קר או חם, כך שבפועל לא נוצר סיכון משמעותי לפגיעה בחיי אדם. ביצוע שתי עבירות שוד בתוך פרק זמן קצר, מחמיר את הפגיעה בערך המוגן.

על חומרת עבירת השוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק לצדה, של 14 שנות מאסר.

11. על רף החומרה המתאים לעבירה של "שוד סניף בנק באמצעות פתק" עמד כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 6752/10 **טטראשוילי נ' מדינת ישראל** (3.4.11):

"עבירות השוד על סוגיהן מגיעות לפתחם של בתי המשפט חדשות לבקרים, והן לובשות צורות שונות. מהן קשות ואכזריות ומהן ברמה נמוכה יותר; הצד השווה שבהן הוא הרצון להשיג כסף קל. בענייננו מדובר באדם בעל רקע נורמטיבי, אשר ניגש לסניף הבנק ובידיו פתק המורה לפקיד להעביר לו כסף; והנה, זממו עלה בידו, מבלי שיצטרך "ללכלך את ידיו" בנשיאת נשק או באיומים קולניים. ואולם, כמובן תיאור זה אינו מלא; שכן נקל לשער את האימה האופפת את הקרבן, במקרה זה פקידת הבנק, אל מול השודד - שהרי אין היא יודעת אם יש בידיו נשק ומה כוונותיו האלימות. על כן מתחייב רף ענישה מרתיע, וככלל, מאסר בפועל".

12. דברים דומים נקבעו על ידי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ' שושני** (17.5.16):

"המשיב ביצע מעשה חמור, הטומן בחובו פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על חיי אדם, שלומו ובטחונו - ובכלל זה הגנה על פקידים העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור. פוטנציאל הפגיעה אף מתרחב לערכים המוגנים של הגנה על קניין ועל פעילות עסקית תקינה. לפיכך, מתחייבת ענישה הולמת שתביא לידי ביטוי את שאת נפשו של הציבור מעבירות מעין אלה, ואשר יהיה בה כדי לשדר מסר עונשי שירתיע מפני ביצוע... דברים אלו נכונים ביתר שאת נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה - אשר כל שנדרש לביצוען הוא פתק מאיים - כך שאף אם אין לסווגה ברף החומרה הגבוה מבין עבירות השוד, היא מחייבת ענישה מחמירה ומאסר ממושך בפועל".

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירות השוד קדם תכנון - הנאשם הצטייד בכובע, בקפוצ'ון ובכפפות לשם מניעת זיהויו, והגיע לסניפי בנק לשם ביצוע מעשי השוד. עם זאת, אין המדובר בשוד מתוחכם. בכל עבירה של שוד קיים

פוטנציאל נזק של הסתבכות האירוע, שאותו לא ניתן לצפות, ואולם מכיוון שהנאשם לא היה מצויד בנשק חם או קר, הרי שהנזק שהיה הצפוי להיגרם, לפגיעה בנפש או בגוף, אינו רב. עוד נתתי דעתי בהקשר זה לכך שתוכן הפתק שהציג הנאשם לפקידות הבנק: "שקט זה שוד", לא כלל איום מפורש לפגיעה בחייהם או בגופן של הפקידות, למעט האיום המשתמע מכך שמדובר בשוד. הנזק שנגרם בפועל הוא נזק ממוני לבנקים ובשני מעשי השוד נטל הנאשם סך כולל של כ-37,000 ₪. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע עבירות השוד, כמו גם את עבירות הגניבה, הוא רצון להשגת רווח קל לשם רכישת סמים.

14. **הקרבה לסייג לאחריות פלילית, לרבות יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשיו;**

במישור העקרוני על פי תיקון 113 לחוק העונשין, מצבו הנפשי של הנאשם, במקרים שבהם הוא עולה כדי קרבה לסייג לאחריות הפלילית או כאשר יש בו כדי להשפיע על יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשיו, הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם. במקרים שבהם עקב מצבו הנפשי של נאשם, הוא קרוב לסייג לאחריות הפלילית, או יכולתו להבין או להימנע מהמעשה נפגמה במידת מה, יש בהם כדי להפחית את מידת האשם המוסרי של הנאשם, ולפיכך יש בכך כדי להשפיע על המתחם עצמו (ראו ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל [4.1.16]). כשם שמידת האשם המוסרי של אדם הלוקה במחלת נפש או בהפרעה נפשית אשר מבצע עבירה נמוכה מזה של אדם מן היישוב, כך גם מתחם העונש ההולם לגבי אדם כאמור צריך להיות נמוך בהתאמה ותוך התחשבות במצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה. במובן זה מתחם העונש ההולם לוקח בחשבון את נתוניו האינדיבידואליים של העושה כחלק מנסיבות ביצוע העבירה. מידת ההפחתה של מתחם העונש ההולם נגזרת מסוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה קרוב המקרה לסייג לאחריות הפלילית או עד כמה הוגבלה בעטייה של ההפרעה נפשית יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה. כידוע, מצבם הנפשי של אנשים הלוקים במחלות נפש או בהפרעות נפשיות, אינו מצב בינארי, אלא קיים מנעד שלם, ספקטרום, של מצבים נפשיים של נאשמים שהם אמנם אחראים למעשיהם, אך יכולתם להבין את מעשיהם או לשלוט בהתנהגותם מוגבלת במידה כזו או אחרת עקב מחלת הנפש או ההפרעה הנפשית.

עם זאת, כפי שנקבע על ידי כב' השופטת ארבל בע"פ 9369/07 מיקל נ' מדינת ישראל (4.6.09):

"אין גם להתעלם מן הצורך שלא לפתוח פתח חסר תחומים וגבולות לכל טענה הנטענת מידי מי שביצע עבירה, בדבר פגם נפשי ממנו הוא סובל. הקלה מופרזת בעונשו של מי שביצע עבירה בשל פגם במצבו הנפשי, שלא איין את יכולותיו הקוגניטיביות והרצוניות, עשוי לצור מדרון חלקלק, שיפגע באפקטיביות של המשפט הפלילי כגורם מרתיע ומחנך... יכרסם בתחושות הצדק של קורבנות העבירה ומשפחותיהם, ועשוי לפגוע באמון הציבור במערכת".

(ראו גם ע"פ 10416/07 דולינסקי נ' מדינת ישראל [7.12.09]).

15. עיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית מלמד כי הנאשם אובחן כלוקה בתחלואה כפולה - מחלת סכיזופרניה ושימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 2016, מאז אושפז פעמים רבות ובין אשפוזיו לא התמיד בנטילת הטיפול התרופתי וצרך סמים. בעבר אובחן כסובל מהפרעה סכיזואפקטיבית, סכיזופרניה והפרעה דו-קוטבית ומספר פעמים נמצא בלתי אחראי למעשיו ולא כשיר לעמוד לדין. בנוסף לכך הנאשם מכור לסמים. הנאשם הסביר את העבירה על רקע הצורך

בכסף לשם מימון הסמים. בחקירותיו במשטרה, השיב לשאלות באופן ענייני וכי לא עלו תכנים פסיכותרפיים. בבדיקתו עלה שאין עדות לקיומן של מחשבות שווא או הפרעה אפקטיבית מאג'ורית ובוחן המציאות תקין. נמצא כי הנאשם סובל ממחלת נפש והתמכרות לסמים ולאכזריות, כאשר בין אשפוזיו אינו מתמיד בנטילת הטיפול התרופתי וחוזר לצורך סמים. בעת ביצוע המעשים, לא פעל בהשפעת מחלת נפש פסיכותרפית פעילה, מעשיו אינם פועל יוצא של מחשבות שווא, ידע להבדיל בין טוב ורע ואחראי למעשיו. כמו כן הנאשם כשיר לעמוד לדין. הנאשם אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי ומומלץ שיהיה במעקב פסיכיאטרי להמשך קבלת טיפול תרופתי ומעקב וכן הומלץ על שילובו בטיפול גמילה מסמים.

16. כידוע, נטל השכנוע להוכיח את הנסיבה האמורה אשר קשורה בביצוע העבירה, מוטל על שכמו של הנאשם וברמה של מאזן הסתברויות (ראו סעיף 40'י(ג) לחוק וכן ע"פ 7876/15 **חמאמרה נ' מדינת ישראל** [30.8.17], פסקה 25). במקרה דנן, המסקנה היא שההגנה הרימה את הנטל הנדרש. יש לתת משקל לכך שהנאשם סובל ממחלת סכיזופרניה והתמכרות סמים ולאכזריות, אשר במהלך השנים האחרונות שב ואושפז בצווים שיפוטניים לאחר שנמצא בלתי כשיר לעמוד לדין גם בעבירות שוד בנסיבות דומות לעבירות דנן. במקרה זה נקבע בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהנאשם כשיר לעמוד לדין, ואולם מובן שהתנהגותו הושפעה מהתחלואה הכפולה שבה הוא לוקה - היותו חולה נפש, אף אם לא במצב פעיל, לצד צריכת סמים מוגברת. בנסיבות אלה, מצאתי כי מתקיימת קרבה לסייג לאחריות הפלילית, בהתאם לסעיף 40ט(א)(9) בחוק, אשר יש בה להשפיע על קביעת מתחם העונש.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5717/09 **מדינת ישראל נ' מרמנשטיין** (5.5.10), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בשתי עבירות שוד. בשני מועדים שונים במהלך 5 ימים, הגיע הנאשם לשני סניפי בנק, הציג פתק מאיים ושדד סכום כולל של ₪ 13,280. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע ש"אין בעונש מענה הולם לחומרת העבירות ולצורך להרתיע את הרבים..." והעמיד את עונשו של הנאשם על **48 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 2678/12 **אבו כף נ' מדינת ישראל** (15.1.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף דואר כשהוא רעול פנים, ומסר לפקידה פתק מאיים הדורש למסור לו כסף ובו איום שישפוך דלק. הפקידה מסרה לו ₪ 2,000 והוא נמלט מהמקום. לנאשם עבר פלילי מכביד, מכור לסמים. **נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל** (42 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ג. ע"פ 5370/11 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (28.11.11) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק, ניגש לפקידה והגיש לה פתק ובו דרישה לכסף. הפקידה מסרה לו ₪ 5,800. הרקע לביצוע העבירה הוא צריכת סמים. הנאשם לוקה במחלת נפש. בעל עבר פלילי מכביד. **נדון ל-34 חודשי מאסר בפועל** (38 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ד. בע"פ 1382/17 **ווסקר נ' מדינת ישראל** (4.12.17), בית המשפט העליון דחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות שוד באמצעות פתק. הנאשם ללא עבר פלילי,

ביצע את העבירות בגין התמכרות להימורים שהובילה לחובות כבדים. הנאשם שולב בעת מאסרו בטיפול גמילה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **32 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ' שושני** (17.5.16) התקבל ערעור המאשימה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירת ניסיון שוד. הנאשם נכנס לסניף דואר כשהוא לבוש באופן שמסתיר את זהותו, ומסר לפקידה פתק מאיים שבו מצוין שהוא חמוש באקדח ולא יהסס להשתמש בו. בתגובה הפקידה לחצה על לחצן המצוקה, והנאשם נתפס. נאשם בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי מכביד, לרבות שלוש הרשעות בעבירות דומות. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על **24 חודשי מאסר בפועל** (36 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ו. בע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל** (11.12.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף של בנק דואר, ניגש לדלפק והגיש לפקידה פתק מאיים. כן איים על הפקידה שיוציא אקדח. הפקידה מסרה לו סך של 3,000-4,000 ₪. הוגש תסקיר חיובי. לנאשם עבר פלילי בגין שלוש עבירות שהתיישן. בני משפחתו הביעו נכונות ורצון לסייע לו בשיקום. **נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 3929/15 **יצחק נ' מדינת ישראל** (2.11.15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק והציג לפקידות פתק ובו איום להוציא אקדח. הפקידה מסרה לו 10,780 ₪, והנאשם נמלט. לנאשם רקע של התמכרות לסמים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם **נדון ל-22 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' חי') 12832-07-18 **מדינת ישראל נ' פלשצ'ניוק** (28.11.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של ניסיון לשוד ושוד. במהלך של מספר ימים הגיע הנאשם לשלושה סניפי בנק, כשפניו מוסתרות, ובידו פתק בו כתוב: "זה שוד". במקרה הראשון לאחר שהציג לכספר את הפתק, הכספר השיב שאין לו כסף במגירה והנאשם עזב את המקום. בשני המקרים הנוספים, פקידי הבנק, בחשש מהנאשם העבירו לידי סכום כולל של כ-20,000 ₪. הנאשם השתמש בכספים ששדד לקניית סמים. בית המשפט קבע **מתחם עונש לשלושת המקרים הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **40 חודשי מאסר** לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (מח' מר') 895-02-18 **מדינת ישראל נ' אלמליח** (1.11.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הגיע לסניף בנק לאחר שהסתיר את פניו, ניגש לכספרית והניח בפניה פתק בו כתוב: "את הכסף, זה שוד". בתגובה לכך הכספרית העבירה לנאשם סך של 12,000 ₪ והנאשם עזב את המקום. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **21 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

י. בת"פ (מח' מר') 26382-07-16 **מדינת ישראל נ' תמם**, הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הגיע לסניף בנק כשלאישו קסדה, ניגש לעמדת הכספרית, הושיט לה שקית והורה לה לשים בשקית כסף תוך שאיים לירות בה. הכספרית הכניסה כסף לשקית, והנאשם נטל את השקית וברח. הנאשם לוקה בסכיזופרניה ובהפרעת אישיות. לאחר ששוחרר מאשפוז, לא נטל את הטיפול התרופתי, חלה הידרדרות במצבו הנפשי והוא החל בשתיית אלכוהול. בית המשפט קבע

שלאור מחלת הנאשם וקרבה לסייג לאחריותו הפלילית, מתחם עונש הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

יא. בת"פ (מח' ת"א) 21633-04-17 מדינת ישראל נ' עודי (21.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד ובדרישת נכס באיומים. הנאשם הגיע לסניף בנק, ניגש לעמדת הכספר, ודרש את הכסף. הכספר הכניס לתיק סך של 6,020 ₪ והעבירו לנאשם. באירוע נוסף, הגיע הנאשם לסניף בנק אחר, הסתיר את פניו, ניגש לעמדת הכספר ונתן לו פתק בו כתוב: "זה שוד, יש לי אקדח". בתגובה, מסר הכספר לנאשם סך של 16,600 ₪ והנאשם נמלט. בית המשפט קבע לעבירת השוד מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר ולעבירת דרישת נכס באיומים 6-20 חודשי מאסר, והשית על הנאשם, בעל נסיבות חיים מורכבות ומצב בריאותי קשה, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם לכל מעשה שוד הוא החל מ-10 ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל, ולשתי עבירות השוד ביחד 18-45 חודשי מאסר. מתחם העונש בגין עבירת כל אירוע של גניבה נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש הכולל הוא החל מ-20 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 28, הלוקה במחלת נפש והתמכרות לסמים ולאalkohol. לאורך השנים אושפז במחלקה פסיכיאטרית בבית חולים בצווי בית המשפט לאחר שנמצא לא כשיר לעמוד לדין וכן אושפז בהסכמה. בין אשפוזיו, הנאשם ללא גורמי תמיכה משפחתיים ואחרים, דר רחוב, שאינו נוטל את הטיפול התרופתי ושב לצרוך חומרים פסיכו-אקטיביים. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהתחשב במצבו הנפשי ובהיותו חסר מקורות תמיכה, ואולם כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם מצליח להתגייס לטיפול ולקדם את מצבו בפרט בהיותו במסגרת בעלת גבולות ברורים. הנאשם הודה ונטל אחריות להתנהגותו בעבירות ובתקופת מעצרו השתלב בפעילות חינוך כשהוא משלים את לימודיו התיכוניים וכן השתלב בתוכנית הכנה לטיפול גמילה. כאמור לעיל, למצבו הנפשי לצד התמכרותו השפעה על ביצוע העבירות, ואולם מנגד יש לתת את הדעת להישנות ביצוע עבירות שוד בנסיבות דומות על-ידי הנאשם. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות: הראשונה בגין ביצוע שלוש עבירות שוד, בה נדון בשנת 2013 ל-30 חודשי מאסר, והשנייה בגין ביצוע עבירות איומים, תקיפה סתם ושימוש בכוח למנוע מעצר, בה נדון בשנת 2018 ל-45 ימי מאסר. כמו-כן, שלושה הליכים בעניינו הסתיימו לאחר שהנאשם נמצא לא כשיר לעמוד, בסך הכול בגין שבע עבירות שוד וניסיון שוד וכן איומים. ההליך הקודם שבגינו נמצא הנאשם בלתי כשיר לעמוד לדין בגין עבירת שוד הסתיים בחודש אוקטובר 2018, כ-4 חודשים לפני ביצוע עבירות השוד הנוכחיות. על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית הנאשם שוחרר מהאשפוז הקודם ביום 30.1.19, כלומר יום אחד לפני ביצוע עבירת השוד באישום הראשון בתיק הנוכחי (31.1.19).

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר הממושכת שבה שוהה הנאשם מיום 4.2.19. יצוין, כי הכסף שנשדד, בסך של כ-37,000 ₪, לא הושב.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת הסיכון שערך שירות המבחן בעניינו של הנאשם בה נמצא כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות ביצוע עבירת אלימות וכי תוצאתה צפויה להיות ברמה בינונית. ההישנות של ביצוע עבירות בעלות נסיבות דומות, אף שבחלקן נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין, מעלה כי גם סנקציות עונשיות קודמות, לא מנעו מהנאשם לשוב ולבצע את העבירות דנן.

עיון בגזר הדין הקודם שניתן בעניינו של הנאשם, בגין ביצוע עבירות שוד בנסיבות דומות לתיק דנן, מעלה כי כב' השופטת מ' ברנט קבעה אז כי "דומה שהנאשם עבר תהליך חיובי במהלך מעצרו, גילה אמפתיה לקורבנות העבירה ולהערכת שירות המבחן הוא מעוניין להשתלב בתוכנית טיפול בשב"ס ומגלה מוטיבציה לשיקום". בית המשפט נתן דעתו לגילו הצעיר של הנאשם אז ולהיותו נעדר עבר פלילי ומצא שיש מקום "להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי כעולה מתסקיר שירות המבחן" (ראו: ת"פ 21087-05-13 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.13)). בהליך הקודם בשנת 2013 נדון הנאשם ל-30 חודשי מאסר בפועל בגין שלושה אישומים של עבירות שוד. מאז אובחן הנאשם כלוקה במחלת נפש, ומכאן שמידת האשם המוסרי שלו פחתה, ואולם מידת מסוכנותו גברה. כיום מובן שבמהלך השנים התדרדר מצבו של הנאשם, והוא לא השכיל לגייס כוחות ולהשתלב בטיפול גמילה משמעותי לצד נטילת הטיפול התרופתי וקיום מעקב פסיכיאטרי לשם איזון במצבו. לא בכדי סבר שירות המבחן כי הנאשם זקוק לגבולות ברורים ונוקשים לשם קידום תהליך שיקומו והמשך טיפול במסגרת השב"ס. יש לקוות שבעת הזו, הנאשם יאזור כוחות וינצל את יתרת תקופת מאסרו לשם טיפול גמילה בכלא ולשיקום מצבו ושינוי בחייו כך שמעז ייצא מתוק, כדברי הנאשם עצמו. במקביל, ראוי ששירות בתי הסוהר ישקול הענקת טיפול מתאים לנאשם, כדי לסייע בשיקומו בהתחשב בתחלואה הכפולה שבה הוא לוקה.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש שיהיה נמוך ממחצית המתחם הכולל, לצד עונש מאסר מותנה. לנוכח מצבו הנפשי וההתמכרות של הנאשם, בהעדר כל גורמי תמיכה, ולאור העובדה שהיה בעבר דר רחוב, סבורני כי ניתן להסתפק בפיצוי למתלוננת בתיק המצורף הראשון בלבד.

סוף דבר

23. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 חודשי מאסר בפועל אשר מנינים מיום מעצרו 4.2.19.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר על עבירות אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 700 ₪ למתלוננת בתיק המצורף הראשון. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט בשני תשלומים החל מיום 1.11.20, ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.

תשומת לב השב"ס לצורך להעניק לנאשם טיפול הולם לנוכח מצבו הנפשי והתחלואה הכפולה שבה הוא לוקה. מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

עמוד 11

ניתן היום, ו' אייר תש"פ, 30 אפריל 2020, בנוכחות הצדדים.